

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

Εσπερία Αγία Γη...
πέτρα που κάρπισε!

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΟΡΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ
ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2024

Κατασκήνωση Αγοριών Γυμνασίου - Λυκείου

Μακρυνίτσα 2024

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Εφραίμ Νέας Μάκρης»

Ρίζα βαθιά είναι ο Χριστός εκεί στα Πεύκα
κι έχει τους Δώδεκα Αποστόλους για κλαδιά
μα κάτι λείπει απ' το ρετσίνι για να εφράνει
κι ήρθε ο Εφραίμ από τη Μάκρη πιο κοντά!

Η Εσπερία, Αγία Γη Χριστό ποτίζει,
αυτά τα Πεύκα δεν 'ναι μόνο για σκιά...
σ' αυτόν τον τόπο ήρθε ο Εφραίμ και τον καρπίζει
κι οι πονεμένοι έχουν βρει παρηγοριά!

Στα δυτικά που η προσφυγιά ακόμη χτίζει
ήρθε σαν πρόσφυγας κι αυτός στην Εκκλησιά...
έγινε ντόπιος στη Μητρόπολη κι "ανθίζει"
να 'χουν τα Πεύκα του "Ουρανού μοσχοβολιά"!

Η Εσπερία, Αγία Γη Χριστό ποτίζει...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Τρύφων»

Έβρεξε η αγάπη του στα δυτικά
Έστρεξε να ανθίσει τούτη η γειτονιά
Έδωσε του μόχθου Αγίους ο Θεός
Κάρπισε κι έγινε ο τόπος ουρανός!

Κοιτά κι η πέτρα έχει καρπίσει
Να 'χει ο λαός για να τρυγήσει
Άγιε μου Τρύφωνα αυγατίζεις
τούτη τη σοδειά
Κοίτα κι η πέτρα έχει καρπίσει
Βρίσκει ο λαός για να τρυγήσει
Δεν πάει χαμένη τούτη η σοδιά.

Έριξε δροσιά ο Θεός το βλέμμα Του
Γλύκανε τον κόπο μάς με το αίμα Του
Του Σποριά τα χέρια να μην κουραστούν
Στο σταυρό να βρίσκουν ίσκιο να σταθούν!

Κοιτά...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Διονύσιος εν Ολύμπω»

Αν είχαμε την «όραση» μαζί και την ψυχή
να δούμε από τα πράγματα την πιο βαθιά την «στρώση»
δεν θα 'φερναν τα τύμπανα του κόσμου ταραχή
και το κερί της πίστης μας δεν θα 'χε τόσο λιώσει!

Θα βλέπαμε στην «πέτρα» μας, εδώ, στα δυτικά,
που όλα τα πάντα αλλάξανε, που πέρασαν τα χρόνια
ποιοι κάνουνε το χρέος τους ακόμη σταθερά;
Οι Άγιοι, που γειτονιές φυλούν και σταυροδρόμια!

Κι απόψε σε σύναξη να ανταμωθούμε όρισαν
στο πλάι κατεβαίνουν του Προδρόμου...

Στο Δέσποτα Διονύσιο είπανε να βρεθούν
κι ο Άγιός του, που έφτασε τα ύψη του Ολύμπου
όσο θα στέργει ο Κύριος να του υποσχεθούν
μέχρι να φτάσουμε ψηλά δεν πρόκειται να φύγουν!

Κι απόψε...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νικόλαος Πλανάς»

Στου Βαρδάρη την άκρη εκκλησιάκι σεμνό
τον παπά των φτωχών μες την μνήμη κρατώ
Αη-Νικόλα Πλανά στη δική σου ευχή
χτίζει η πόλη με πίστη και ελπίδα ζωή!

Μυστικά πετάνε του λευίτη οι ευχές
Στ' ουρανού τ' Άγιο Βήμα φτάνουν προσευχές
Εκεί ακουμπάνε του λαού οι αντοχές
πάντα στο "Ευλογημένη"!

Ενωμένοι όλοι στην προσκομιδή
στου Χριστού το Σώμα όλοι μια ψυχή
Απ' το νυν στο πάντα όλα μια στιγμή
όλα είναι Κυριακή!

Στου Βαρδάρη την άκρη.....

Απ' το πετραχήλι πιάνεται ο λαός
και κρατά την άκρη του σφιχτά ο Χριστός
πάντα θα χτυπάει δυνατός σφυγμός
για όλη την Εκκλησία!

Του Χριστού τ' αλογάκι που Τον πάει παντού
ο ιερέας είναι δώρο του Θεού
ένας από εμάς μα μας τραβάει αλλού
τ' Ουρανού πιάνει "σήμα"!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ακάκιος Ασβεστοχωρίτης»

Όλοι λέγαν πως πίστη δεν έχει
αστέρι που χάνει της λάμπης το φως
Η αλήθεια πονάει ακόμη
και ας μην σε αφήνει ποτέ ο Χριστός.
Δεν τον νοιάζει ποιο δρόμο θα πάρεις
βλέπε μόνο εμπρός σου καλά
και αν φουρτούνες ο δρόμος σου φέρει
το χέρι του πιάσε και κράτα γερά.

Της πίστης το σημάδι από σένα
δεν είναι και το ίδιο στο καθένα.
Την πίστη θέλω μόνο
και στο πλευρό σου δηλώνω, εγώ
Την πίστη θέλω μόνο να μου δώσεις,
Ακάκιε, δεν θα το μετανιώσεις,
την πίστη θέλω μόνο
και εγώ στο πλάι σου μόνο θα ζω!

Όλοι λέγαν χαίρι δεν βρίσκω
και δίχως το ρίσκο δεν πας πουθενά.
Μα αν κοιτάξω και πάλι εμπρός μου
θα δω του Σταυρού σου ξανά τα καρφιά
Ψάχνω πάλι το φως του Χριστού μου
το 'χω χάσει εδώ και καιρό
Μα αν διαλέξω τον δύσκολο δρόμο
Το χέρι του δίνει και λάμπω ξανά

Της πίστης το σημάδι από σένα...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Γεώργιος Νεαπολίτης»

Το ταξίδι αυτό δίχως χάρτη αρχινά
μια πορεία μακριά που Ουρανό καρτερά...
να το λέει η καρδιά, ένα "ναι" και να ανοίγεται...
Έτσι παίρνει φόρα για τα ψηλά!

Το ταξίδι αυτό, που το πήρες κι εσύ
θέλησε ο Θεός να σε βρει σ' «ίδια» Γη
Νέα Πόλη πια, σαν αυτή που στερήθηκες
να μην νιώθεις ξένος σε ξένη Γη!

Στον Αη Γιώργη στη Νεάπολη στου Νοέμβρη τις τρεις
Ιερείς, λαός και Δέσποτας και στην άκρη κι εμείς
συναγμένοι κι όλοι οι Άγιοι, που τιμώνται μαζί
να έχουν έγνοια τη Μητρόπολη, τί ωραία γιορτή!

Να 'ναι, Θεέ μου, απ' την Νεάπολη
για την Άνω Ιερουσαλήμ
να βρεθούμε πάλι όλοι μαζί!

Στο ταξίδι αυτό, Αη Γιώργη κι εμείς
που για αλλού ξεκινά κι άλλα φέρνει η ζωή...
Είναι που ο Θεός τα γνωρίζει καλύτερα
και απ' το τέλος πάντα βγάζει μι' αρχή!

Το ταξίδι αυτό να μπορούμε μαζί
όταν χέρια πολλά, πιο ελαφρύ το κουπί
βάρκα η Εκκλησιά, στο τιμόνι ο Επίσκοπος
κι ο Χριστός «Βαρκάρης», τέτοια τιμή!

Στον Αη Γιώργη στη Νεάπολη στου Νοέμβρη τις τρεις...

Να 'ναι, Θεέ μου, απ' την Νεάπολη...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αθανάσιος Κουλακιώτης»

Σ' αυτή τη Γη την Αγία προς τα δυτικά
εδώ που η πέτρα καρπίζει κι ο ιδρώτας κυλά,
στην Εσπερία της πόλης Ανέσπερο Φως
πόσους καρπούς δίνει η Χάρη που αφήνει ο Χριστός!

Αν μπεις Θεσσαλονίκη απ' τη Λαγκαδά
για έναν Άγιο ψάξε στα δεξιά!

Ο Αθανάσιος που 'ρθε απ' την Κουλακιά
με μια θηλιά στο λαιμό του, αθάνατος πια,
να μαρτυρά τον Χριστό μας σε τούτη τη Γη
απ' την αυλή της Αγίας μας Παρασκευής!

Μην ψάχνεις πάλι για Αγίους μονάχα στο χθες
η Εκκλησία κρατάει αιώνες, για δεξ...
Αγιοτόκος ακόμη η πόλη αυτή
μέχρι και σήμερα δίνει Αγίους στη Γη!

Θεέ μου, κράτα τη Χάρη στη Μητρόπολη αυτή
κι άλλους τέτοιους Αγίους για να δει!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Πολύκαρπος»

Σ' έναν σμυρνέικο σκοπό
Χρόνια τραγουδισμένα
Πενήντα χρόνια μια στιγμή
Στην πόστη κερδισμένα

Ω! μια πνοούλα τόσος χρόνος
Ω! Μια δρασκελιά
Σε μνήμες και γιορτές του
Άγιου ψάχνω την ανάσα
Δροσούλα και φωτιά.
Πολύκαρπο τον φύτεψαν
Ξανά στη Μενεμένη
Μια στάλα εκκλησιά!

Καντήλα καίει η θύμηση
του γένους τους χτιστάδες
τους φέγγει να σηκώνουνε
Καινούργιους μαχαλάδες.

Ω! Μια πνοούλα τόσος
χρόνος

Ω! Μια δρασκελιά
Σε μνήμες και γιορτές του
Άγιου ψάχνω την ανάσα
Δροσούλα και φωτιά.
Πολύκαρπε σε αντάμωσαν
Ξανά στη Σαλονίκη
Της Σμύρνης τα παιδιά!

Το εικόνισμα στέκει δεξιά
Στου Ιερού το Βήμα
Κι ο Άγιος τα κλειδιά κρατά
Κι ειν' του λαού η ελπίδα.

Ω! μια πνοούλα τόσος χρόνος
Ω! Μια δρασκελιά
Σε μνήμες και γιορτές του
Άγιου ψάχνω την ανάσα
Δροσούλα και φωτιά.
Πολύκαρπο τον βάλανε στην
εσπερία πύλη
Να στέκει, να φυλά!

Ύμνος της ομάδας «Όσιος Δαβίδ εν Θεσσαλονίκη»

Στου δέντρου την σκιά
ζητά την σιγαλιά
και μέσα του ανθίζει
Η θεία ομορφιά
Που ο Ένας καρτερά
Γλυκά να του μιλήσει

Όσιε Δαβίδ
Λίγο από το παράδειγμά σου
Δως μου να πιαστώ
για να μην χαθώ!

Ζητώ από του ουρανού
τη θεία αγκαλιά
κοντά Του να με φέρει
Γιατί χωρίς Αυτού
την θεία πρόνοια
το χάος κυριεύει.

Όσιε Δαβίδ
λίγη από την πραότητα σου
εγώ αναζητώ
να φτάσω στον Χριστό

Πενήντα χρόνια πια
εδώ στα δυτικά
η πέτρα Του καρπίζει
Και ψάχνει συντροφιά
στον κόσμο την καρδιά
Το έργο αυτό μην σβήσει

Μα η καρδιά χτυπά
Μέσα από τον Αγίων την
πίστη
Που αναζητούν
γειτονιά να ζουν.

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος»

Στην δυτική Θεσσαλονίκη, νέα αρχή που μας ανήκει.
Η ενορία θεμελιώνει, σαν οικογένεια μεγαλώνει.

Ο καρπός της σοδιάς που στα χέρια σου κρατάς,
παρεκκλήσια των Αγίων που σου μάθαν ν' αγαπάς.
μια παράκληση αρκεί, όταν κάνεις προσευχή
'Όσιε μας, Ιωάννη, δι' ευχών Σου η προκοπή!

Όχι η γνώση που μαθαίνεις, αλλά η γνώση που παθαίνεις.
είναι για μας η Ορθοδοξία και στην μαθαίνει η Ενορία.

Ο καρπός της σοδιάς που στα χέρια σου κρατάς,
παρεκκλήσια των Αγίων που σου μάθαν ν' αγαπάς.
Μια παράκληση αρκεί, μην ξεχνάς την προσευχή.
τους καρπούς που βρήκες, να 'χεις για εφόδια στην ζωή.

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

Χαίροις Άνασσα Δέσποινα

Παντάνασσα, μητέρα μου,
γλυκιά μου Παναγία,
του κόσμου η βασίλισσα
και πάντων η ελπίδα,
χαίροις, Άνασσα Δέσποινα.

Η μόνη μου παράκληση,
η μόνη σωτηρία,
πολυύμνητε Μαρία,
γλυκιά παραμυθία,
χαίροις, Άνασσα Δέσποινα.

Του παραδείσου τ' άρωμα
και τ' ουρανού λαμπρότης,
ο των αγίων στολισμός
και όλη η ωραιότητα,
χαίροις, Άνασσα Δέσποινα.

Η των αγγέλων άνασσα
και πάντων ανωτέρα
των Χερουβίμ και Σεραφείμ
όντως τιμιωτέρα,
χαίροις, Άνασσα Δέσποινα.

Δώσε μου λόγια, Δέσποινα,
πολύφωνος να γίνω
και λιγυρά να τραγουδώ
τον πρέποντά σου ύμνο,
χαίροις, Άνασσα Δέσποινα.

